

Cartea lui Daniel - Numărul nouăzeci și patru

Dezvăluirea cadrului profetic: înțelegerea întregii puteri care conduc la Armaghedon

Jeff Pippenger
2024-02-27

Ҷаҳорҷӯби пешгӯйие, ки аз ҷониби Вилиям Миллер ба қор бурда шуд, сохтори ду қудрати харобкунанда буд: Рими бутпараст, ки пас аз он Рими папавӣ меомад. Ҷаҳорҷӯби пешгӯйие, ки аз ҷониби Future for America ба қор бурда мешавад, сохтори се қудрати харобкунанда аст: Рими бутпараст, ки пас аз он Рими папавӣ ва сипас протестантизми муртад меояд. Се зуҳури Рим ҳамон се қудрати харобкунандаи аждаҳо, ҳайвон ва пайғамбари козиб мебошанд. Он чорҷӯба, то андозаи зиёд, аз ҷониби муқовимате шинохта шуд, ки бар зидди нури шаш ояти охирина боби ёздаҳуми Дониёл бархост, нуре ки дар вақти поён, дар соли 1989, қушода гардид.

The first two manifestations of Rome identify the prophetic makeup of modern Rome, the third and last manifestation of Rome. Modern Rome identifies the structure of the final threefold persecuting power of the last days. Closely related, but distinctly different is the three manifestations of Babylon. The first was Nimrod's Babel. The second was Nebuchadnezzar and Belshazzar's Babylon. Together those two prophetic witnesses identify the prophetic characteristics of modern Babylon. Though at one level modern Rome and modern Babylon are the same entity, the three manifestations of Babylon are identifying the final fall of Babylon, and the arrogance of the man of sin.

Căderea Babilonului este un subiect amplu și precis în profeția biblică, la fel ca și aroganța papei de la Roma. În Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, unul dintre îngerii care varsă cele șapte plăgi de pe urmă vine să identifice în mod specific judecata Babilonului, care este o altă expresie a căderii ei.

Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte potire și a vorbit cu mine, zicându-mi: Vino aici; îți voi arăta judecata mării desfrânate care șade pe ape multe, cu care au desfrânat împărații pământului, iar locuitorii pământului au fost îmbătați de vinul desfrânării ei. Și m-a dus, în duh, într-un pustiu; și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne. Apocalipsa 17:1-3

Îngerul are lucrarea de a-i arăta lui Ioan judecata femeii care are scris pe frunte: „MISTER: BABILONUL”.

Si femeia era imbracata in purpura si stacojii si impodobita cu aur, cu pietre pretioase si cu margaritare, avand in mana ei un potir de aur plin de uraciuni si de necuratiile curviei ei. Si pe fruntea ei era scris un nume: TAINA, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR SI A URACIUNILOR PAMANTULUI. Si am vazut femeia imbatata de sangele sfintilor si de sangele martirilor lui Isus; iar cand am vazut-o, m-am mirat cu mare mirare. Apocalipsa

17:4-6.

Aparatul geopolitic pe care papalitatea îl folosește în zilele de pe urmă pentru a-i persecuta pe aceia pe care îi socotește eretici este reprezentat de „o fiară de culoare stacojie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne”. Faptul că ea călărește fiara arată că ea deține controlul asupra fiarei, așa cum un călăreț stăpânește un cal.

Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărații pământului.
Apocalipsa 17:8.

„Fiara kolaru szkarlatnego, mająca siedem głów i dziesięć rogów”, jest współczesnym Rzymem i przedstawia strukturę geopolityczną, którą niewiasta posługuje się, prześladowając wiernych Bogu w dniach ostatecznych. Niewiasta jest współczesnym Babilonem, wielkim miastem, które dopuszcza się wszeteczeństwa i panuje nad królami ziemi. Dwa pierwsze przejawy Babilonu, przedstawione przez Babel w jedenastym rozdziale Księgi Rodzaju oraz Babilon w czwartym i piątym rozdziale Księgi Daniela, opisują pychę i upadek współczesnego Babilonu w dniach ostatecznych. Niewiasta, nad którą wykonany zostaje sąd w siedemnastym rozdziale Apokalipsy, jest współczesnym Babilonem, a bestia, nad którą panuje, jest współczesnym Rzymem. Dopuściła się wszeteczeństwa z królami i razem stanowią jedno ciało.

Zato bo človek zapustil svojega očeta in svojo mater ter se pridružil svoji ženi; in bosta eno telo. 1 Mz 2,24.

Deși ele sunt una, anumite elemente profetice ale Romei moderne și ale Babilonului modern sunt izolate în Cuvântul lui Dumnezeu. Istoria Babilonului modern, așa cum este stabilită de cei doi martori, Babel și Babilon, este despre aroganța lui și despre căderea lui finală. În ultimele șase versete din Daniel unsprezece, împăratul de la miazănoapte este folosit pentru a reprezenta papalitatea. Papa Romei este reprezentantul pământesc al Satanei.

„Pentru a-și asigura câștiguri și onoruri lumești, biserica a fost determinată să caute favoarea și sprijinul mai-marilor pământului; iar, respingându-L astfel pe Hristos, a fost adusă să-și dea supunerea față de reprezentantul lui Satana — episcopul Romei.” Tragedia veacurilor, 50.

Satana a dorit să fie Dumnezeu, iar dorința lui a fost să ia tronurile politice și religioase ale lui Dumnezeu.

Cum ai căzut din cer, o, Lucifer, fiu al dimineții! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care slăbeai neamurile! Căci ai zis în inima ta: „Mă voi sui în cer, îmi voi înălța tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea și pe muntele adunării, în laturile miazănoaptei; mă voi sui deasupra înălțimilor norilor; voi fi ca Cel Preaînalt.” Isaia 14:12-14.

Satana a dorit să-și înalțe tronul (care este un simbol al domniei împărătești) „mai presus de stelele lui Dumnezeu.” Stelele lui Dumnezeu sunt îngerii și reprezintă mecanismul guvernării lui Dumnezeu. Satana a dorit „de asemenea” să șadă „pe muntele adunării, în laturile miazănoaptei.” Adunarea este Biserica și este situată în Ierusalim, care se află în laturile miazănoaptei. A ședea pe un tron în „laturile miazănoaptei” înseamnă a fi împărat al miazănoaptei. Hristos este adevăratul Împărat al Miazănoaptei, care este totodată Împărat peste guvernarea lui Dumnezeu. Satana a dorit

„să fie ca Cel Preaînalt.”

O cântare și un psalm pentru fiii lui Core. Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele sfințeniei Lui. Frumoasă prin așezare, bucuria întregului pământ, este muntele Sionului, în părțile de miazănoapte, cetatea Marelui Împărat. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un loc de scăpare. Psalmul 48:1–3.

Reprezentantul pământesc al lui Satana este episcopul Romei (papa). În ultimele șase versete din Daniel unsprezece este înfățișată ridicarea și căderea finală a papei Romei, iar acolo papa este prezentat ca împăratul de la miazănoapte. El este capul Bisericii Catolice, iar cuvântul „catolic” înseamnă universal. Pentru ca Satana să poată contraface cele două tronuri ale lui Hristos (politic și religios), Satana a creat Biserica Catolică cu scopul de a avea un sistem religios mondial atunci când își începe personificarea lui Hristos în zilele de pe urmă.

„Acest compromis dintre păgânism și creștinism a avut ca rezultat dezvoltarea «omului fărădelegii», prevestit în profeție ca împotrivindu-se lui Dumnezeu și înălțându-se mai presus de El. Acel gigantic sistem de religie falsă este o capodoperă a puterii lui Satana — un monument al eforturilor sale de a se așeza pe tron pentru a conduce pământul după voia sa.” Tragedia veacurilor, 50.

Satan a construit un sistem religios mondial și, de asemenea, o structură politică mondială, cu scopul de a contraface cele două tronuri de autoritate pe care este așezat adevăratul Împărat al Nordului. Cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece, cu care curva curvește și peste care domnește în zilele de pe urmă, reprezintă fiara cu șapte capete și zece coarne, peste care domnește femeia care are scris pe frunte BABILON. În capitolul șaptesprezece, cei zece împărați „o vor urî pe curvă, o vor pustii și o vor lăsa goală, îi vor mânca carnea și o vor arde în foc”. Astfel este înfățișată judecata ei. Cele trei manifestări ale Babilonului identifică căderea finală a Babilonului. Cele trei manifestări ale Romei identifică structura politică peste care ea domnește.

Mesajele celor trei îngeri din capitolul paisprezece al Apocalipsei se referă la căderea finală a Babilonului modern, după cum o face și capitolul unsprezece din Daniel, versetele patruzeci și patru și patruzeci și cinci. Căderea ei finală este menționată în capitolul șaptesprezece al Apocalipsei, dar este descrisă și mai precis în capitolul optsprezece. Prezentarea din Daniel unsprezece a căderii finale a Babilonului modern, însoțită de ilustrarea mesajelor celor trei îngeri din capitolul paisprezece și de descrierea căderii finale din capitolele șaptesprezece și optsprezece, trebuie puse împreună, regulă peste regulă. În Daniel unsprezece, căderea finală a Babilonului modern este identificată ca având loc atunci când ea nu primește niciun ajutor.

Și își va așeza corturile palatului său între mări, pe muntele cel slăvit și sfânt; totuși își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va veni în ajutor. Daniel 11:45.

Dalam ayat berikutnya Mikhael bangkit berdiri dan masa percobaan manusia berakhir. Ayat itu dimulai dengan pernyataan, “Dan pada waktu itu.” Ketika Babel modern jatuh, masa percobaan manusia berakhir, dan ia mati seorang diri. Malaikat yang ketiga menandai berakhirnya masa percobaan karena ia menunjukkan bahwa dunia telah dibagi menjadi dua golongan manusia, yaitu mereka yang memiliki tanda binatang itu dan mereka yang memiliki meterai Allah. Pada waktu itu,

murka Allah dicurahkan ke atas Babel modern, dan ke atas mereka yang telah menerima tanda kewibawaannya.

Și al treilea înger i-a urmat, zicând cu glas tare: Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe fruntea sa sau pe mâna sa, și acela va bea din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în potirul indignării Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în vecii vecilor; și nu au odihnă nici zi, nici noapte, cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei. Aici este răbdarea sfinților: aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Apocalipsa 14:9–12.

În capitolul optsprezece din Apocalipsa, judecata mării curve este prezentată ca o judecată progresivă care începe la legea duminicală ce urmează să vină în curând, când al doilea glas cheamă din Babilon cealaltă turmă a lui Dumnezeu. Până la versetul douăzeci și unu, încheierea timpului de probă este marcată, identificând astfel o perioadă de la legea duminicală ce urmează să vină în curând în Statele Unite și până când Mihail Se ridică, ca fiind perioada de timp în care este adusă la îndeplinire judecata Babilonului modern, în timpul unei mari persecuții.

Și un înger puternic a ridicat o piatră asemenea unei mari pietre de moară și a aruncat-o în mare, zicând: Astfel, cu violență, va fi aruncată în jos cetatea aceea mare, Babilonul, și nu va mai fi găsită nicidecum. Și glasul cântăreților cu harpa, și al muzicanților, și al fluierașilor, și al trâmbițașilor nu se va mai auzi nicidecum în tine; și niciun meșteșugar, de orice meșteșug ar fi el, nu va mai fi găsit în tine; și vuietul pietrei de moară nu se va mai auzi nicidecum în tine; Și lumina unei lumânări nu va mai străluci nicidecum în tine; și glasul mirelui și al miresei nu se va mai auzi nicidecum în tine: pentru că negustorii tăi erau mai-marii pământului; pentru că prin vrăjitoriile tale au fost înșelate toate neamurile. Și în ea a fost găsit sângele prorocilor, și al sfinților, și al tuturor celor ce au fost uciși pe pământ. Apocalipsa 18:21–24.

Aruncarea pietrei în jos, reducerea la tăcere a muzicienilor și a lucrătorilor, stingerea lumânării, reducerea la tăcere a glasurilor miresei și ale mirelui sunt toate expresii luate din Vechiul Testament care reprezintă încheierea timpului de har.

Când capitolul unsprezece din Daniel este așezat, din punct de vedere profetic, peste capitolele treisprezece și paisprezece din Apocalipsa, iar apoi aceste două pasaje sunt așezate peste capitolele șaptesprezece și optsprezece din Apocalipsa, găsim trei linii de profeție care, printre alte adevăruri, reprezintă căderea finală a Babilonului modern. Fiecare dintre cele trei linii reprezintă una dintre cele trei puteri întreprinse care conduc lumea la Armagedon. Capitolul unsprezece din Daniel identifică fiara (papalitatea). Capitolele treisprezece și paisprezece din Apocalipsa prezintă aceeași istorie, dar din perspectiva prorocului mincinos (Statele Unite). Capitolele șaptesprezece și optsprezece din Apocalipsa identifică aceeași linie profetică, dar istoria reprezentată acolo este concentrată asupra balaurului (Națiunile Unite).

Fiecare dintre cele trei linii începe la vremea sfârșitului, în 1798. Versetul patruzeci din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel începe cu cuvintele: „Și la vremea sfârșitului.” „Vremea sfârșitului” de la începutul versetului este anul 1798, iar când versetul s-a împlinit în 1989, aceasta era, de

asemenea, „vremea sfârșitului”, căci Isus ilustrează sfârșitul prin început atunci când dorește să-Și pună semnătura asupra unui fapt important. Sora White ne informează că și capitolul treisprezece din Apocalipsa începe tot în 1798.

„Și când Papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost silită să înceteze persecuția, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se pentru a repeta glasul balaurului și a continua aceeași lucrare crudă și hulitoare. Această putere, ultima care urmează să poarte război împotriva bisericii și a Legii lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne ca de miel.” Signs of the Times, 1 noiembrie 1899.

Ndondomeko ya ulosi imene iyamba pa vesi la makumi anayi la Danieli 11 mu chaka cha 1798, ikupitiriza kufikira pamene nthawi ya kuyesedwa kwa anthu itsekedwa, pamene Mikaele adzaimirira. Ndondomeko ya ulosi imene iyamba mu 1798, “pamene Upapa, atalandulidwa mphamvu yake, anakakamizika kusiya kuzunza,” ndipo imatha ndi mkwiyo wa Mulungu kuthiridwa pa iwo amene avomereza “chizindikiro” cha ulamuliro wa upapa. Mu chaputala 17 cha Chivumbulutso, pamene mngeloyo abwera kwa Yohane kudzamuonetsa chiweruzo cha hule la upapa, Yohane amatengedwa kufikira kumapeto kwenikweni kwa “chipululu,” chimene chikuimira mbiri ya kuyambira chaka cha 538 mpaka 1798. Atayikidwa mwauzimu mu 1798, Yohane alemba chiweruzo cha Babiloni wamakono, chimene chiyamba ndi liwu lachiwiri la Chivumbulutso 18, limene lilengeza kuti upapa wadzaza chikho cha nthawi yake ya kuyesedwa, ndipo chiweruzo chake chimapitiriza pamenepo kufikira nthawi ya kuyesedwa itsekedwa pamene mwala wa mphero uponyedwa m’nyanja.

Peste rând, aceste trei rânduri identifică prăbușirea finală a Babilonului modern, care a săvârșit curvie cu împărații Romei moderne. Daniel unsprezece este o mărturie despre papalitate, reprezentată ca împăratul de la miazănoapte. Apocalipsa treisprezece și paisprezece este o mărturie despre prorocul mincinos, iar capitolele șaptesprezece și optsprezece dau mărturie despre rolul balaurului (cei zece împărați). Cadrul profetic folosit de Future for America se întemeiază pe cele trei puteri care conduc lumea la Armaghedon.

Cei doi martori ai Babelului și ai Babilonului identifică trăsăturile profetice ale Babilonului modern. Acești doi martori vorbesc despre aroganța unui conducător papal, care mărturisește că este creștin, se așază în templul lui Dumnezeu și se proclamă pe sine a fi Dumnezeu. Acești doi martori identifică, de asemenea, și căderea lui finală. Înălțarea de sine a papei și căderea lui finală, așa cum sunt reprezentate în cele trei manifestări ale Babilonului, sunt cele care stabilesc viziunea istoriei profetice.

Și în vremurile acelea mulți se vor ridica împotriva împăratului de la miazăzi; de asemenea, tâlharii din poporul tău se vor înălța ca să împlinescă vedenia, dar vor cădea. Daniel 11:14.

Vom continua analiza noastră a celor trei manifestări ale Babilonului în articolul următor.

Și am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea vouă și întoarceți-i îndoit, după faptele ei; în potirul în care a turnat ea, turnați-i îndoit. Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și

s-a dat la desfătări, pe atât dați-i chin și tânguire; pentru că zice în inima ei: „Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi vedea nicidecum tânguire.” De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei: moartea, jalea și foametea; și va fi arsă cu totul în foc, căci puternic este Domnul Dumnezeu care o judecă. Apocalipsa 18:4–8.